

Ilgiausiai Gimnazijoje fizinį lavinimą dėstanti Dalia Rakauskienė: visur būdavome keturiose

„Palangos pajūris – Palangos vaikams“ organizuojamas jau 22-ejus metus.

Dalia Rakauskienė labiausiai „vežančiame“ Gimnazijos renginyje.

Kovo 11-osios sparciojo žygio „Palangos senoji gimnazija – Prezidento qžuolas“ akimirka.

„Kai gurdėtelėjau pedagogikos 1980-ais metais, taip iki šiol ir ragauju – tai sūresnio, tai saldesenio gurdėlio, – sako Dalia Rakauskienė, ilgiausiai Palangos senosioje gimnazijoje dirbanti fizinio ugdymo mokytoja – net 23-ejus metus. Dalia, buvusi Daukšaitė, dar ir mokėsi tuomet vadintoje Palangos 1-ojoje vidurinėje mokykloje, todėl mena ne tik visus savo kolegas, bet ir buvusius Gimnazijos mokytojus.

Turėjo net balerinų turėklus

Pirmąsias tris klases Dalia baigė V. Jurgučio progimnazijoje, o nuo ketvirtos pradėjo lankyti Gimnaziją, kurioje tuomet veikė ir pradinės klasės.

„Jau tuo metu atėjusi į mokyklą labai norėjau, kad fizinio lavinimo pamokas vestų Gediminas Kundrotas, Zaranka ar Vilma Zarankienė, nes jie būdavo elegantiški, švelnūs, o Romas (Romualdas – aut. pastaba) Grabauskas – labai kietas, nors labai teisingas, ypatingai sąžiningas. Jo balsas skambėdavo oho! – prisimena D. Rakauskienė. – Mokytoja Zarankienė būdavo labai moteriška, labai jautri, su visom mergaitėm turėdavo stiprų asmeninį ryšį, labai meistriška mokėdavo vesti pamokas, sugalvodavo įdomių dalykų, įtraukdavo daug meninės gimnastikos elementų. Netgi turėjome veidrodžių salę su balerinų turėklais – ten, kur da-

bar mokytojo Vitaliaus Kirilovo kabinetas. O Kundrotas apskritai buvo išskirtinis mokytojas. Kažkurio laiku jo dėka Gimnazija netgi turėjo sportinę klasę. Mano laikais „Drąstūs, stiprūs, vikrūs“ gimnazistai esame net laimėję I ar II vietą visoje Sąjungoje. Tie mokytojai tikrai buvo labai kieti, labai profesionalūs. Kundroto tinklininkai respublikoje visuomet I, II vietas pelnydavo. Visą laiką Palangos mokykla garsėjo sportiniais rezultatais. Jei jau atvažiudavo komanda iš Palangos, visi žinodavo, kad bus konkurencija.“

Svajojo apie konservatoriją

O pačios Dalios kelias į tada taip vadintą kūno kultūrą turėjo įdomų vingį, kaip sako pati pedagogė: „Stojau visai kitur – į konservatoriją. Neįstojau. Grįždama iš Vilniaus išlipau Kaune, užsukau pas dėdę. Jis man ir sako: „Dalia, tu gi sportininkė. Stok į kūno kultūros institutą“. Tuo metu tai nebuvo mano gyvenimo siekis, bet pabandžiau. Gal pirmiausiai mane ir sužavėjo darbas su vaikais, su jaunais žmonėmis. Baigusi institutą porą metų dirbau Kaune, o grįžusi į Palangą nuėjau į Gimnaziją, bet ten nebuvo vietos. Tuometis direktorius Algirdas Karačionka pasakė, kad turi net 4 mokytojus. Tada dirbo ir mokytojai Zarankos, ir R. Grabauskas, ir pirmi metai, kaip buvo atėjęs Saulius Simė.“

D. Rakauskienė atvirauja: „Labai norėjau grįžti dirbti į savo mo-

kyklą. Buvo laikas, kai jaučiau, jog esame, švelniaiariant, „rūšiuojami“. Visada norėjau, kad vertintu už darbus, kad motyvuotų dirbti, siekti tikslų. Maniau, kad tikrai galiu būti Gimnazijos mokytoja, bandžiau įrodyti, kad AŠ ESU, ir man pavyko. Šiandien galiu pasakyti, kad iš tiesų esu tikras šios Gimnazijos bendruomenės žmogus, kuris gali atvirai išsakyti savo nuomonę ir kuriam ne tas pats, kas vyksta mokykloje. Yra ir kita priežastis, kodėl norėjau grįžti į savo mokyklą. Čia dirbo puikūs buvę mano pačios mokytojai, vėliau kolegos, su kuriais draugavome, vienas iš kito mokėmės, augome. Tai šviesaus atminimo Vilma Zarankienė, Jonas Zaranka, Rimaldas Grabauskas. Labai vertinu bendrystę ir su bendraminčiais, beveik bendraminčiais Ingrida Želniene, Sauliumi Sime. Norėčiau vardinti ir mokinėjus, kurie paliko puikius prisiminimus, mokinėjus, iš kurių nemažai ir aš pati išmokau, bet jų tiek daug, kad neužtektų laiko. Galima sakyti, kad mokiausi iš visų ir kartu su visais.“

Pedagoginį darbą Dalia dirba nuo 1984-ųjų, Palangos senosioje gimnazijoje – nuo 2000-ųjų. Iki Gimnazijos dirbo V. Jurgučio progimnazijoje, bet, nors ir buvo konkurentai, ne iš ko kito mokėsi, o iš tos pačios Gimnazijos kolegų.

Traukė sporto salės aura

„Susirgus mokytoju Zarankai atėdavau į Gimnaziją pavaduo-

„Ratuoti ir nepavojingi“.

ti, o po poros metų jau dalyvavau konkurse ir įsidarbinau čia. Visuomet čia būdavo šilta atmosfera, ta mažytė salė – kažkokia aura ten vaikšto. Ir mokiausi iš savo buvusiu mokytojų, jų tapusių kolegų (bet visuomet kreipdavausi tik „jūs“), kad reikia dirbti, būti su vaikais, jeigu nori, kad tave mylėtų. O pradėjus dirbti labiausiai stebino V. Zarankienės darbštumas, nors buvo garbaus amžiaus. Iš mokytojo R. Grabausko išmokau planavimo. Manau, kad ir dabar nėra tokių pedagogų, kurie įtrauktų absolučiai visą programą – gimnastiką, akrobatiką, krepšinį, tinklinį, futbolą. Dirbdavo taip sąžiningai, kad nesu mačiusi tokio kito mokytojo. Net ir pati prisipažįstu – kartais leidžiu vaikams daryti tai, kas jiems labia patinka. O R. Grabauskas pavyzdys buvo visiems. Į buvusius savo mokytojus, net ir tapusi kolege, visuomet kreipdavausi tik „jūs“. Niekada nesakydavau „tu“ nei Romui (Grabauskui – aut. pastaba), nei Vilmai (Zarankienei – aut. pastaba). Su Romu dirbome žiauriai daug, kartu pradirbome 18 metų, jis išėjo tik prieš porą metų. Jis mus su Ingrida (Želniene, į Gimnaziją atėjusią tais pačiais metais kartu su D. Rakauskiene – aut. pastaba) dukromis vadindavo. Tai buvo žmogus, kuriam mokykla būdavo antrieji namai. Organizuodavo, kad į salę ateitų žaisti tėvai. Jis buvo dūšia...“

„Tada turėdavome naujų kolegų krikštynas su visokiom užduotim, visokiais išbandymais, kurias perėjau ir aš, ir Ingrida, – prisimena Dalia. – Jai atėjus mudvi ėmėme

dirbti koja kojom. Deja, pajunti, koks žmogus buvo reikalingas, kai jis išeina... Įsivaizduoju, kai mokytojas Zaranka susirgo, kaip kitiems kolegoms jo trūko... O man atėjus, 2000-aisiais, pradėjome bėgimą nuo Gimnazijos iki prezidentinio „Ažuolo“, kuris tapo ir išliko gilia tradicija, pradėjome organizuoti Vasario 16-osios bėgimą „Geltona, žalia, raudona“. Tai – ne respublikiniai, bet šilti Gimnazijos renginiai. Visuose juose visuomet būdavom kartu su I. Želniene, R. Grabausku, S. Sime. Visada visur keturiose. Nebūdavo taip, kad sulig skambučiu išeiname. Patys mesda-

„Esu tikras šios Gimnazijos bendruomenės žmogus, kuris gali atvirai išsakyti savo nuomonę ir kuriam ne tas pats, kas vyksta mokykloje.“

vomės po kelis litus renginiams, mokytojas R. Grabauskas labai gražiai rašė, visus diplomus užrašydavo. Labai fainas kolektyvas buvo, jėginis. Kalėdoms pasilikdavome pakalbėti, apsitarti, šeimos būdavo pažįstamos, visi draugavdavome. O aš visada buvau karšta-košė – manęs buvo visur ir visada: ir mokyklos laikais, ir studijų metais, ir darbe, ir šeimoje. Dabar esu atsargesnis. Dabar noriu su visais rasti bendrą kalbą ir sužinoti, kodėl Jūs esate su manim.“

Su Ingrida Želniene pakilo krepšinis

„Su Ingrida labai pakilo mūsų krepšinis. 2014 m. respublikoje mūsų vaikinai laimėjo I „Manijos“ vietą, o mūsų merginos pralose tik Vilniaus sporto internatui „Ozas“. Reikėjo vaikų ir toliau užimti, pradedo naktinis krepšinis. Po kovido reikia naujai susigrąžinti vaikus į salę. Šiomet pirmą kartą po pertraukos naktinis krepšinis vyko jau su sirgaliais, – pasakoja pedagogė. – Labai graži mūsų draugystė su Palangos policija, Krašto apsauga, pasieniečiais. Iki kovido visada būdavo jų 3 komandos ir viena mūsų, gimnazistų. Žaisdavome ir krepšinį, ir tinklinį, ir futbolą.“

Ką baigiantis šimtiesiems Gimnazijos mokslo metams Gimnazijos senbuvė palinkėtų gimnazistams?

„Po šitiek metų supratau ir savo mokinėjams sakau: „Jūsų svajonės – tai tik jūsų svajonės.“ Kad turėtum svajonių, reikia matyti, jausti, girdėti, kas vyksta aplink. Kad jas išpildytum, būtina PAČIAM labai daug dirbti“, – sako pedagogė.

Šiandien Gimnazijoje fizinį lavinimą dėsto dirba 4 sportą mylintys pedagogai: mokytoja ekspertė Dalia Rakauskienė, vyresnysis mokytojas Donatas Rautkys bei mokytojai Irina Šlimienė ir Egidijus Kukta. Dar iki ateinančios D. Rakauskienei dirbo ir Arūnas Macius bei Stasys Kašinskas.

Ligita Simušienė, Palangos senosios gimnazijos lietuvių kalbos mokytoja

Neišskiriamas ketvertukas: Ramūnas Dzimidis, Dalia Rakauskienė, Ingrida Želniene, Romualdas Grabauskas.

Projekto „Žalgiris – tavo mokykloje“ organizatorės ir vykdytojos Irina Šlimienė ir Dalia Rakauskienė.

Aerobikos ir krepšinio fiesta.